

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Impatientia eorum, qui circa [a]egrotos versantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

C A P V T   X X X V.

Aegrotos alijs quoque prabere occasionem patientia & charitatis exercenda, qua est decima septima morborum caussa.

Morborum, alij quidam contagiosi sunt, quidam salu-
tares. Contagiosos esse & palabundos ac fluentes, ne-
mo ignorat: salutare, nemo somniat. Et sunt tamen
multis multi, etiam aliorum morbi salutare; raro quidem, si
corpus aspicias, nisi quod illud ab alijs aegris occupetur, atque
inde vitæ sustentandæ lucrum reportet: animæ tamen aegrotis
seruientium morbi plerumque profunt. Quippe ni hoc chari-
tati faciat Deus, cum aegrotis ipsis multa indulgeat Mundus?
Dolent cum dolentibus. Visitat frequentius. Assidet lecto. Al-
loquitur amicus. Iuuat auxilijs, consolatur verbis. Sed lex
quoque extat, apud Gellium: *Si in jus vocato morbus auitasue vi-
tium est: qui in jus vocabit, iumentum dato.* Et alia, apud Vl-
pianum etiam: *Si iudex, vel alter ex litigatoribus, morbo fontico
impediatur, dies iudicij differus esto.* Sextus Cæcilius, apud Gel-
lium, putat, Decemuiros morbum fonticum appellasse, morbum
vehementiorem; & apud Festum Ælius Stilo ait, Morbum fon-
ticum in XII. Tabulis significare certum, cum iusta caussa, qui
scilicet vim grauitur nocendi habeat: fontes enim & nocentes
idem sunt. Itaque nocentes morbi, hoc est, fontici, profuerunt
ab actione iudicij excusantes. Habent sua priuilegia & solatia
aegroti; cur sua mercede careant, qui seruiunt aegrotis? Neque
loquor iam de mercede pecuniaria. Maius est, habent exempla
& exercitia patientiæ; habent meritum charitatis.

Quamquam etiam morbi multi in alios contagium spar-
gunt impatientiæ; qui, cum vxore Iobi, aegrotis insultant, nec
secus queruntur, ac si ipsi aegrotarent. Itaque repetunt illud
ex Græcis: *Quod in diuturnioribus malis vsu venit, in ore habent:
Quam diu hic non moritur? Quid pondus graue atque inutile haret ter-
ris? Etiam nunc hic Tartarus viuuit?* Expertus est id David cum
aegrotaret, & expressit his verbis: *Inimici mei dixerunt mala mihi:* Psal. 40. 5.

A a a

Quando

I.

A. Gellius
lib 20. cap. 1.
Vlpian. lib. 2.
Pandect.

II.]

Quando morietur, & peribit nomen eius? Et si ingrediebatur, ut videret (si veniret, ut visitaret, ait S. Hieronymus) vana loquebatur, mentiens, quasi salus mea illi in votis esset, cor eius congregavit iniquitatem sibi: egrediebatur foras, & loquebatur in idipsum. Quid quòd apertè, & in faciem infirmi, quidam non erubescunt impatientias suas expuere? Et quàm diu, inquirunt, agrotabis? quàm longinquus denique erit morbus iste? vel convalesce, vel morere. Quoties tibi vigilandum? quoties noctu surgendum? quanta in medicos, quanta in medicinas impendenda? Tota domus tecum occupatur. Et quando tandem hac nos molestia liberabis? quando è lecto surges? Et audiuntur, in nosocomijs, ipsi Præfecti ægrotantium,

Plaut. Rud. 2. qui dicant: Quando locum alij dabis? Pulmonem edepol nimis velim vomitum vomas: Item quæ, in anginam ego nunc me velim verti, ut venefica illi Fauces prehendam, & enecem. Ita cogitant, ita loquuntur non pauci, immemores condicionis suæ. Si enim & se senio, aut ægritudine aliquando alijs fore odiosos cogitarent, parcius vtrique eiusmodi cauillas seminarent; neque Lazarum, ante fores, jacentem destituerent, aut canibus curandum linctuque fouendum relinquerent. Alcè in cælum ascendens vox est, si æger clamat: Domine, hominem non habeo. Totos dies, totas noctes in febribus jaceo, æstuo, sitio, deficio: non est, qui me visitat; non est, qui me, in lecto, vertat; non est, qui mihi, de mensa sua, micam tribuat; aut mittat, quod vel canibus è patina offert elambendum. Talibus non dicet Christus: Infirmus eram, & visitastis me; sed: Discedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo & Angelis eius; esuriui enim, & non dedistis mihi manducare: sitiui, & non dedistis mihi potum: hospes eram, & non collegistis me: nudus, & non operuistis me: infirmus & in carcere, & non visitastis me.

III.

Alijs ergo morbi aliorum sunt salutare, quando in charitatis ac patientiæ illis sunt occasionem. Sic Ioas Israëlitarum rex Eliséum Prophetam ægrotum visitavit. Sic ille vel ex regio genere, vel quòd regiam dignitatem gerebat, dictus *Regulus*, cuius filius infirmabatur, filij causa; & Centurio, serui causa; ille per se, iste per alios, nempe per *seniores Iudaorum* (ut Lucam cum S. Augustin. Matthæo conciliat S. Augustinus) Christum adiuit, illum ergo filij,

Plaut. Rud. 2.
6. v. 25.
Idem Most.
1. 3. v. 11.

Luc. 16, 20.

Matth. 25. 36.

Ioan. 4. 46.
Matth. 8. 5.

S. Augustin.
lib. 2, cap. 20.